

Във връзка с четвъртото основание жалбоподателите считат, че Общият съд прави погрешно тълкуване и прилагане на РЕМП във връзка с искането за извъндоговорна отговорност, независимо от искането за отмяна. В първата част на четвъртото основание за обжалване се анализира как Общият съд допуска явна грешка в преценката като тълкува и прилага съображение 116, членове 88 и 91 РЕМП и член 339 ДФЕС с равнище на защита, което е много по-ниско от приетото от ЕС в областта на банково реструктуриране. В същото време се твърди грешка при тълкуването и прилагането на РЕМП в нарушение на задължението за полагане на грижа. Накрая, във втората част на четвъртото основание за обжалване се твърди грешка при тълкуването и прилагането на член 20, параграфи 15 и 16 РЕМП, както и липса на мотивиран отговор.

(¹) ОВ L 225, 2014 г., стр. 1

Жалба, подадена на 16 август 2022 г. от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 8 юни 2022 г. по съединени дела T-363/19 и T-456/19, Обединеното кралство и ITV/Комисия

(Дело C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: L. Baxter, P. Baker, QC, и T. Johnston, Barrister)

Други страни в производството: Европейска комисия, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени изцяло обжалваното съдебно решение и да уважи исканията на Обединеното кралство пред Общия съд,
- при условията на евентуалност, да отмени изцяло обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за постановяване на окончателно решение и
- да осъди Комисията да заплати разноските, направени в настоящото производство по обжалване и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага пет основания в подкрепа на жалбата.

Първо, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и/или нарушил правото на Съюза, тъй като изопачил фактите в основата на спора и им дал неправилна правна квалификация, като заключил, че референтната система е британският закон за контролираните чуждестранни дружества (КЧД).

Второ, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че британският закон за КЧД поражда предимство. Тази грешка при прилагане на правото се дължала на изопачаване и неправилна квалификация на фактите във връзка с ролята на съществените функции на персонала (наричани по-нататък „СФП“) в британския закон за КЧД и съотношението между глави 5 и 9.

Трето, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото при преценка на целта и избирателността на британския закон за КЧД. В обжалваното съдебно решение многократно имало изопачаване и/или явни грешки при тълкуването, що се отнася до ролята на СФП в британския закон за КЧД и взаимовръзката между глави 5 и 9 от него. Също така в нарушение на задължението за мотивиране в това решение не били посочени или разгледани основни елементи от доводите на Обединеното кралство.

Четвърто, в нарушение на задължението за мотивиране Общият съд не разгледал довода на Обединеното кралство, че разграничението в решението на Комисията ⁽¹⁾ между изпълняваните в Обединеното кралство СФП и свързания с Обединеното кралство капитал е ирационално. Освен това Общият съд отхвърлил изложените като обосновка съображения за административна осъществимост по две причини, свързани с твърдяната липса на доказателства пред Общия съд; нито една от тези причини не била състоятелна, като и двете разкривали явно изопачаване на ясно изложените пред Съда факти.

Пето, в мотивите на Общия съд имало явна грешка при прилагане на правото, що се отнася до изискването за свобода на установяване и смисъла на решение от 12 септември 2006 г., Cadbury Schweppes и Cadbury Schweppes Overseas, C-196/04, EU:C:2006:544 (наричано по-нататък „решение Cadbury Schweppes“), която се равнявала на неотчитането на това решение. Изводът на Общия съд по този въпрос разкривал няколко грешки. Първо, той почивал на неправилно тълкуване на ролята на СФП в британския закон за КЧД. Второ, Общият съд явно приел, че Обединеното кралство установило чисто териториална система. Трето, в тази част от обжалваното съдебно решение не били посочени или разгледани съществените доводи на Обединеното кралство относно отражението на въведеното с решение Cadbury Schweppes течение в съдебната практика върху изготвянето на неговия закон за КЧД.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2019/1352 на Комисията от 2 април 2019 година относно държавна помощ SA.44896, приведена в действие от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1)

Жалба, подадена на 17 август 2022 г. от ITV plc срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 8 юни 2022 г. по съединени дела T-363/19 и T-456/19, Обединеното кралство и ITV/Комисия

(Дело C-556/22 P)

(2022/C 441/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ITV plc (представители: J. Lesar, Solicitor, и K. Beal, QC)

Други страни в производството: Европейска комисия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да уважи жалбата,
- да отмени точки 2 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение,
- да отмени Решение (ЕС) 2019/1352 на Комисията от 2 април 2019 година относно държавна помощ SA.44896, приведена в действие от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества ⁽¹⁾, и
- да осъди Комисията да заплати разноските, направени от жалбоподателя в производствата пред Съда и Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири основания в подкрепа на жалбата.

Първо, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката, като заключил, че Комисията не е допуснала грешка при избора на референтната система за анализа дали са били нарушени отнасящите се до държавните помощи разпоредби в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС.

Второ, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката, като заключил, че релевантните освобождавания се явяват дерогация от обща система на данъчно облагане, включваща правилата за контролираните чуждестранни дружества (КЧД), и поради това предоставят избирателно предимство само на някои от данъчнозадължените дружества, които иначе се намират в сравнимо положение.